Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26511
Copyright: Admont, Benediktinerstift

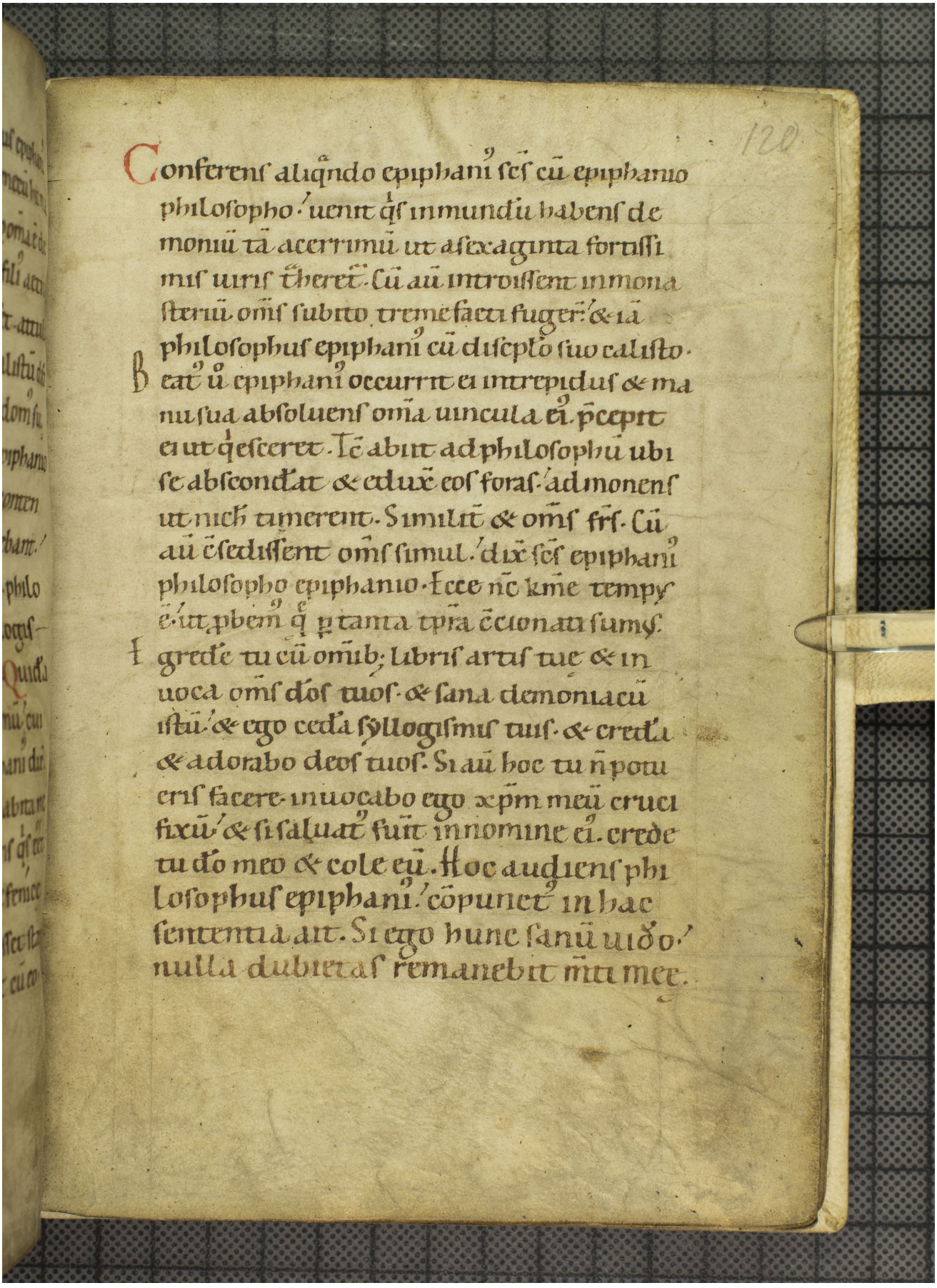

120

Conferens aliq̃ndo epiphanio scō cū epiphanio philosopho. uenit q̃s in mundū habens de moniū tā acerrimū ut asexaginta fortissimis uiris ther̃et. Cū aū introissent in monasteriū oēs subito trem̃e facti fugerē. & tā philosophus epiphanio cū discipulo suo calisto. eat ū epiphanio occurrit ei intrepidus & manu sua absoluens oīa uincula ei. p̄cepit ei ut q̃escerēt. Ipe abiit ad philosophū ubi se absconderat & eduxit eos foras. admonens ut nichil timerent. Similit & oēs frs. Cū aū ēsedissent oēs simul. dix̃ scō epiphanio philosopho epiphanio. Ecce nō kme tempus ē. ut pbem q̃ p̄ tanta tpa cōuersati sumus. I grede tu cū omib; libris artis tue & invoca oēs dos tuos. & sana demoniacū istū. & ego ceda syllogismis tuis. & credā & adorabo deos tuos. Si aū hoc tu nō potueris facere. invocabo ego xp̃m meū crucifixū. & si saluat fuit in nomine ei. crede tu do meo & cole eū. Hoc audiens philosophus epiphanio. cōpunct in hac sententia ait. Si ego hunc sanū uidero. nulla dubietas remanebit mīti mee.